

unfoldingWord® Hebrew Bible

Leviticus

Version 2.1.29

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-18Date:

2.1.29Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivativeunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb.<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Leviticus
4	Chapter 1
4	Chapter 2
4	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
6	Chapter 6
6	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
14	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
18	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Leviticus

Chapter 1

¹ י' קרא אל-משה והוה אל-לו מאهل מועד לאמר: ²דַּבָּר אֶל-בָּנִי יִשְׂרָאֵל אָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם אַתָּם כִּי-קָרְבָּנִים מִכָּס קָרְבָּן לְיהוָה מֶרֶבֶת הַמִּזְבֵּחַ וְמִרְבָּצָא מִקָּרְבָּנוּ אֲתִיקְרָבָנָם: ³ אִם-עַלָּה קָרְבָּנוּ מִרְבָּבָקָר זֶכֶר מִתְּמִימִים יִקְרָבָנוּ אֶל-פָּתָח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרָב אֹתוֹ לְרַצְנָיו לִפְנֵי יְהוָה: ⁴ סְמִינָה יְדוֹ עַל רְאשֵׁה הַעֲלָה בְּגַרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עַל-יוֹ: ⁵ שָׁתַּחַט אֶת-בָּעֵן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה הַקָּרְבָּנוּ אֶל-אָהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֲתִיהָהָם זִירָקוּ אֶת-יְהָעָם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סְבִבָּא אֲשֶׁר-פָתָח אֹהֶל מוֹעֵד: ⁶ וְהַפְּשִׁיט אֶת-הַעֲלָה וְנַתְחַמֵּת אֶת-הַלְּבָנָה לִתְמִיחָה: ⁷ נָתַנוּ בְּנֵי אָהָרֹן הַכֹּהֲן אֲשֶׁר-הַמִּזְבֵּחַ וְרַכְסֵוּ עַצְים עַל-הַאֲשָׁש: ⁸ עָרְכוּ בְּנֵי אָהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-הַנְּתִיחָה אֲתִיהָרָשׁ וְאֲתִיהָפָדָר עַל-הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הַאֲשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ: ⁹ וְקָרְבָּנוּ וְכָרְעַיו יִרְאֵץ בְּמִים וְהַקְטָר הַכֹּהֲן אֶת-הַכֶּלֶל הַמִּזְבֵּחַ עַלָּה אֲשֶׁר רִימְנִיחָה לִיהָה: ¹⁰ אִם-מִרְבָּצָא מִקָּרְבָּנוּ מִרְבָּכָבָים אֶזְרָעֵל מִרְבָּכָבָים לְעַלָּה זֶכֶר מִתְּמִימִים וְקָרְבָּנוּ אֶת-הַכֹּהֲן אֶת-דְּמָנוֹן עַל-הַמִּזְבֵּחַ סְבִיבָה: ¹¹ גַּנְפָּח אֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה לִפְנֵי יְהוָה וְוּרְלָדוּ בְּנֵי אָהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת-דְּמָנוֹן עַל-הַמִּזְבֵּחַ סְבִיבָה: ¹² גַּנְפָּח אֹתוֹ לְנַתְחֵי וְאֲתִיהָשׁ אֲתִיהָפָדָר וְעַבְרֵה הַכֹּהֲן אֶתְמַמְּנָה אֲשֶׁר עַל-הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הַאֲשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ: ¹³ וְהַקָּרְבָּנִים וְהַכָּרְעָם וְרַכְעֵץ בְּמִים וְהַקָּרְבָּנִים אֲתִיהָכָל הַקְטָר הַמִּזְבֵּחַ עַלָּה הָאֲשֶׁר רִימְנִיחָה לִיהָה: ¹⁴ אִם מִרְבָּעֵץ עַלָּה קָרְבָּנוּ לִיהָה וְהַקָּרְבָּנִים אֲמְרָבִין יוֹנָה אֲתִיקְרָבָנָה: ¹⁵ וְהַקָּרְבָּנִים הַכֹּהֲן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וּמֶלֶךְ אֲתִיהָשׁ וְהַקְטָר אֶל-קָרְבָּן עַל קָרְבָּן קָרְבָּן לְיהָה: ¹⁶ וְהַסִּיר אֶת-מְרָאָתוֹ בְּנַצְתָּה וְהַשְׁלֹךְ אֹתוֹ אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְקָדְמָה אֶל-מִזְבֵּחַ הַדְּשָׁן: ¹⁷ וְשָׁפַע אֹתוֹ בְּכֻפּוֹ לְאַיְדֵי הַקְטָר אֶתְמַמְּנָה הַכֹּהֲן הַמִּזְבֵּחַ עַל-הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הַאֲשׁ עַלָּה הָאֲשֶׁר רִימְנִיחָה לִיהָה:

Chapter 2

1. ונפש כי-תקריב קרבן מנוחה ליהוה סלת יהוה קרבנו ויצק עליה שמן וגmut עליה לבנה;² והכבה אל-בנוי אחרון הכהנים ז'קנין ז'קנין מלא קומץ מסלמה ומשלמה על כל-לבנטה והקטיר הכהן את-ז'ארכטה המזבחה אשעה רם ניחם ליהוה;³ ופונתרת מורה מנחה לאחן ובנוי קרעש קדושים מאשי ייהוה;⁴ וכי מוקב קרבן מנוחה מاضה תנור סלת חלות מצט בולות בשמן ורקיון מצות משדים בשמשון;⁵ ואס-ימנהה על-הממחבת קרבנן סלת בולות בשמן מאה תיה;⁶ פשות אתה פתים וצקעת עליה שמן מנוחה הווא;⁷ ואס-ימנתת מורת קרבנן סלת בשמשון תעשה;⁸ והבאת את-המנחה אשר שעשה מלאה ליהוה והקרבה אל-הכהן והגישה אל-המזבח;⁹ והרים הכהן מורה מנחה את-ז'ארכטה והקטיר המזבחהasha ליהוה;¹⁰ והונתרת מורה מנחה לאחן ולבנוי קרעש קדושים מאשי ייהוה;¹¹ כל-המנחה אשר מוקב ליהוה לא תעשה חמץ כי כל-שאור וכל-דבש לא-תקטרו ממענוasha ליהוה;¹² קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל-המזבח לא-יעלו ליריח ניחום;¹³ וכל-קרבן מנוחה במלח תמלה ולא תשפט מלח ברית אל-היה מעל מנוחה על כל-קרבנן תקריב מלח;¹⁴ ואס-תקריב מנוחה בכוריהם ליהוה ארבב קלוי באשר-ירוש כרמל תקריב את-מנחת בכוריך;¹⁵ נתמכת עליה שמן ושותת עליה לבנה מנוחה הו;¹⁶ והקטיר הכהן את-ז'ארכטה מגרשנה ומושמנה על כל-לבנטהasha ליהוה;

Chapter 3

ומגד זורקו בנוו' אהרון הכהנים את-הגדם על-המזבח סיבב:³ והקריב מזבח השלמיםasha לה'עה את-החלב המכוסה את-הזרב ואת כל-המלחב אשר על-הקרב:⁴ ואת-שטי' הכלויות ואת-המלחב אשר על-הן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלויות סיינה:⁵ והקטינו:⁶ אנתנו בנ'יאך' המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האשasha ריח ניחום לה'עה:⁷ ואם-ימרhcצאן קרבנו לשבח שלמים ליה'עה זכר' און זקבה תפמים וקוריבנו:⁸ ואם-ישב הווא-מקריב את-קרבנו וקוריב אתנו לפני ויה'עה:⁹ וסمر ארתי'ין על-ראש קרבנו ושחתט אתו לפני און אול מועד זורקו בנוו' אהרון את-הגדם על-המזבח סיבב:⁹ והקריב מזבח השלמיםasha לה'עה חלבן האליה תעמיד הקב'עה יסירהנה ואת-המלחב המכוסה את-הזרב ואת כל-המלחב אשר על-הקרב:¹⁰ ואת-שטי' הכלויות ואת-המלחב אשר על-הן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלויות סיינה:¹¹ והקטינו:¹² אם עז קרבנו וקוריבנו לפני ויה'עה:¹³ וסמר ארתי'ין על-ראשנו ושחתט אתנו לפני אול מועד זורקו בנוו' אהון את-הגדם על-המזבח סיבב:¹⁴ והקריב מפען קרבנוasha לה'עה את-החלב המכוסה את-הזרב ואת כל-המלחב אשר על-הקרב:¹⁵ ואת-שטי' הכלויות ואת-המלחב אשר על-הן אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלויות סיינה:¹⁶ והקטינו:¹⁷ המזבחה לחםasha לה'עה ריח ניחום כל-חלב ליה'עה:¹⁷ חקע עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל-חלב וכלדים לא תalloc':¹⁸

Chapter 4

1. דבר היה אולם שורה לאמור נפש קידוחה בשגגה מכל מצות והוא אשר לא תשנינה ועשה מצווה מהנה: ³ אמר אלבנוי ישראל לאמר נפש קידוחה באשחת העם והקליב על חטאו אשר חטא פר בזבזער תמים ליהו לחטא: ⁴ והביא את הפה אל פתח אهل מועד לפניו יהוה וסمر את ידו על הראש הפה ושפט את הפה לפניו יהוה: ⁵ ולקה הכהן המשיח מדם הפה והביא אותו אל אול מועד: ⁶ ובעל הכהן אמר צבאו בעם והזה מורהם שבע פעמים לפניו יהוה את פניו פרכת הקץ: ⁷ ובמנ הכהן מරחם עלה קרנות מזבח קטרת הסמים לפניו יהוה אמר צבאו בעם והזה מורהם שבע פעמים לפניו יהוה את פניו פרכת הקץ: ⁸ ואת-כל-חולב פר החטא ירים ממן אתי-חלב אשר באלה מועד ואת כל-חולב אשר על-הרב: ⁹ ואת-שטי הצלות והקטרם הכהן על מזבח העלה: ¹⁰ ואת-עוז הפה ואת-הינתרת על-ראשו ועל-כרכינו על-הכלאות יסרגנה: ¹¹ כאשר י辱ם משור זבח השלים והקטרם הכהן על מזבח העלה: ¹² ואת-עוז הפה ואת-הינתרת על-הרב קרבנו ופרשו: ¹³ והוציא את-כל-הפה אל-מחוץ למוקנה אל-שפך טהור ושרף אתן על-יעדים באש על-שפך הדשן ושורף: ¹⁴ וגם כל-עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעין הקטל יעוז את-מכל-מצות והוא אשר לא-תעשה אשםונו: ¹⁵ וכן דעה החטא אשר חטא עליה והקריבו הקטל פר ברבקון למת怯א והבאו אותו לפניו אهل מועד: ¹⁶ והוא הודה את-ידיהם על-ראש הפה לפניו יהוה ושפט את-הפה לפניו יהוה: ¹⁷ וטבל הכהן המשיח מדם הפה אל-أهل מועד ואת כל-חדם שפר אל-יסוד מזבח העלה אשר-פתח אורל הפרכת: ¹⁸ ומתקומם יתנו על-קרנות המזבח אשר-לפניו יהוה אשר באול מועד ואת כל-חדם שפר אל-יסוד מזבח העלה אשר-פתח אורל זו: ¹⁹ ואת כל-חולב ירים ממן והקטר המזבחה: ²⁰ ועשה לפרט כאשר עשה לרר החטא כן שעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: ²¹ והוציא את-הפה אל-מחוץ למוקנה ושרף אותו כאשר שרף את הפה הראשון חטא הקטל הוא: ²² אשר נשיא וחייב ועשה את כל-מצות והוא אלהי אשר לא-תעשה בשגגה ואשם: ²³ או-יה-זע אלו חטאו אשר חטא בה והביא את-קרבנן שער עזים זכר תמים: ²⁴ וסمر ידו על-ראש השער ושפט אותו במקום אשר-שפט את-העליה לפניו יהוה חטא הוא: ²⁵ ולקה הכהן מדם החטא באכבעו ונשלח על-קרנות מזבח העלה ואת-דתו שפר אל-יסוד מזבח העלה: ²⁶ ואת-כל-חולב נקייר המזבחה כחלב זבח השלים וכפר על-ו הכהן מחתאתו ונשלח לו: ²⁷ ואם-גנפש את-חטא בשגגה מעם הארץ בעשתה את-ממצות והוא אשר לא-תעשה ואשם: ²⁸ אז הזע אלו חטאו אשר חטא והביא קרבנן שערת עזים תמייה וקבה על-חטאו אשר חטא: ²⁹ וסמרק את-ידיו על ראש החטא ושפט את-ההבלאת במקום העלה: ³⁰ ולקה הכהן מדם באכבעו ונשלח על-קרנות מזבח העלה ואת-כל-דרמה שפר אל-יסוד המזבח: ³¹ ואת-כל-חולב בסור כאשר חלב מעל זבח השלים והקטר המזבחה לריח ניחוח ליהוה וכפר על-ו הכהן ונשלח לו: ³² ואם-יכבש ביא קרבנן לחטא בקברת תמייה ביאנה: ³³ וסמרק את-ידיו על ראש החטא ושפט את-הלהטת במקום אשר-שפט את-העליה: ³⁴ ולקה הכהן מדם החטא באכבעו ונשלח על-קרנות מזבח העלה ואת-כל-דרמה שפר אל-יסוד המזבח: ³⁵ ואת-כל-חולב בסור כאשר יסר חלב-כשב מזבח השלים והקטר הכהן אמר-המזבחה על אשיו יהוה וכפר על-ו הכהן על-חטאו אשר-חטא ונשלח לו:

Chapter 5

1 וכשה כי תחטט ואשכחנה קול אלה והוא עד או ראה אז יגיד ואמר לו ייד ונשא עזונו:² אז נפש אשר תענוג בכל דבר טמא או בונבלת חיה טמאה או בונבלת שרצ טמא וגעלם ממנה והוא טמא ואשם:³ אז כי יגע בטחנת אדם לכל טחנתו אשר טמא בה וגעלם מהן והוא ידע ואשם:⁴ אז נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרבע או להיטיב לאל אשר יבטא האדים בשבעה וגעלם ממנה והוא ידע ואשם לאחת מלאה:⁵ וזה כי אם לאחת מלאה והותה אשר חטא עליה: והבאי אמר לנו לעל חטאונו אשר חטא נקבה מוקהצאן כשבה אושעירות עזים לחטא ונפר עלי הכהן מחותמתו:⁷ ואם לא מגע דין שהה בא את־אשםו אשר חטא שמי תרים או־שני בני־זונה היה נאך לחטא ואחד לעלה:⁸ והבאי אמרם אל־הכהן והקריב את־אשר למיטתת ראשונה ומילך את־ראשון ממלע ערפו ולא יקדים:⁹ וזה מזמן החטא על־ערוף המזבח והשאר בדם ומיצה אל־יוסד המזבח חטא הוא:¹⁰ ואתרה שמי ועשה עליה כמשפט וכפר עלי הכהן מחותמתו אשר חטא ונסלח לו:¹¹ ואם לא משוג דין לשעת תרים או לשני בני־זונה והבאי את־קרבנם אשר חטא עשיית האפה סלת לחטא לא־ישם עליה שמו ולא יתען עליה להלבנה כי חטא היא:¹² והבאי אל־הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמץ אתי־אזרטמה והקтир המזבחה על אש עעה חטא הוא:¹³ וכפר עלי הכהן על־חטאינו אשר חטא מאת מלאה ונסלח לו והויה לפה פמנחה:¹⁴ וידבר היה אל־משה לאמר: גפש כי־תמעל מעל וחטא בהשגה מקדש־יירעה והבאי את־אשםו לירעה אויל תפמים מוקהצאן בערך כספי־שללים בשקל־הקדש לאשם:¹⁵ ואת־אשׁר חטא מוקהצן יהלום ואתי־חטמanton יסף עליו ובן עזנו לירען והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:¹⁶ גפש עשתה אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא־ידע ואשם ונשא עזונו:¹⁸ הבאי אויל תפמים מוקהצאן בערך כל־לאשם אל־הכהן וכפר עלי הכהן על־שגנטו אשר־שאג והוא לא־ידע ונסלח לו:¹⁹ שם הוא אשם אשר ליהוה:

Chapter 6

1(5:20) זידבר והוא אל-משה לאמר: **2(5:21)** נפש כי תחפָא ומעלת מעל ביהוה וכחיש בעמיהו בפקודן או-בתשומת י'ך א' במל א' עשה
3(5:22) או-מציא אבדקה וכחיש בה ושבע על-שקר על-אתה פקודן אשר עשה האדם לחתא ברנהה:**4(5:23)** והיה כייחט ואשם את-עמיהו: **5(5:24)** או מכל אשר-יברע והשׁב את-האולה אשר גול א' את-העשך אשר עשה א' את-הפקודן אשר הפקד אתו א' את-האודה אשר מצא:**6(5:25)** עליון לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתו יספ' עליון לאשר הוא לו יתנו בום אשותה: **7(5:26)** ואת-אשmeno יביא ליהוה איל תמים מוקצאן בערך לאשם אל-הכחה:

(1) וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁽²⁾ צו את-אהרן ואל-בנוי לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזקודה על-המזבח כל-הלולה עד-הבקיר ואש המזבח תוקד בז: ⁽³⁾ ולבש הכהן מזון דם ומקסיביך ולבע על-בשרו והרים את-הדרשן אשר תأكل האש את-העלה על-המזבח ואצל המזבח: ⁽⁴⁾ ופשט את-תגלווי ולבע בגדים אחרים והוציא את-הדרשן אל-מיחוז למחנה אל-מיקום טהור: ⁽⁵⁾ והאש על-המזבח ושמו אצל המזבח: ⁽⁶⁾ אש תמיד בזker וערך על-העלה ורקטיר עליה חלבי השלמים: ⁽¹³⁾ אש תמיד תוקד על-המזבח ותקד בזker לא תכלה ובער עליה הכהן עצים בזker וערך על-העלה ורקטיר עליה חלבי השלמים: ⁽¹⁴⁾ והרומים ממענו בקומה מצולת על-המזבח לא תכבה: ⁽⁷⁾ וזאת תורת המנוחה הקרבן אינה בזני-אהרן לפניו יהוה אל-פניהם המזבח: ⁽⁸⁾ והרומים ממענו בקומה מצולת המנוחה ומושמזה ואת-כל-הלבנה אשר על-המנוחה והקיטיר המזבח ריח ניחח אופרטה להו: ⁽⁹⁾ והונגרת ממענו יאללו אהרן ובנוי מצות תאכל בזוקום קדש בחצר אהלים מועד יאללו: ⁽¹⁰⁾ לא תפאה חבלץ חלקם נתמי אתה מאשי קדשים תואר כחטאת וככאש: ⁽¹¹⁾ כל-זבר בבני אהרן יאללו קקעולם לדזרתיכם ממשי יהוה כל אשר-יגע בהם קדש: ⁽¹²⁾ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁽¹³⁾ זה קרבון אהרן ובנוי אשר-יקריבו להו בזום המשח אותו עשרת האפה סלת מנוחה תמיד מוחצתה בזker ומוחצתה בערב: ⁽¹⁴⁾ על-מחייב בתשמון תעשה מרבית תביאנה תפיעי מנחת פלויים מקריב ריח-בניח להו: ⁽¹⁵⁾ והכהן הממשיח תחתיו מבני עשו אתה קקעולם להו כל-תקטר: ⁽¹⁶⁾ וכל-מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: ⁽¹⁷⁾ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁽¹⁸⁾ דבר אל-אהרן ואל-בנוי לאמר זאת תורת החטאת במזקום אשר תשחט העלה תשחט החטא את-פנוי יהוה קדשים קדש: ⁽¹⁹⁾ הכהן המחתא אתה יאללו בזוקום קדש תأكل בזker אהל מזע: ⁽²⁰⁾ כל אשר-יגע בברעה יקדש ואשר וזה מזמה על-הגבן אשר-זיה עלייה תכבס בזוקום קדש: ⁽²¹⁾ וכל-ירחש אשר תבשלבו ונשרב ואם-יבכל נחשט-בשלחה ומפרק ושפוף בקומים: ⁽²²⁾ כל-זבר בזוקום יאל לאמת קדשים קדש הוא: ⁽²³⁾ וכל-בלעת אשר-זובא מזקה אל-אהל מזע לכפר בזker לא תאכל באש תשרף:

Chapter 7

31 זאת תורת האשים קדושים הוא;² במקום אשר שפטו את־העללה שחתנו את־האשם ואת־המן יורק על־המזבח סיבב:³ את כל־חלבון יקוריב מפניהם את האלה ואתי־החלב המכפה את־הקרב;⁴ את־שנת הצלות ואת־החלב אשר עלי־הן אשר על־הכסלים ואת־היתנות על־הכבד גל־הכלויות יסינה;⁵ והקטיר אתם הכהן המזבחה אשר להוה אשם הוא;⁶ כל־כך בכהנים יאלכו במקומם קדוש־איכל קדושים הוא;⁷ בחרטאותם תורה אתם להם הכהן אשר יפרבו לו ויהה;⁸ ומכלן המקורב את־עלת איש ערו הרעל אשר הקורב לכון לו ויהה;⁹ וכל־מנחה אשר תרפא בתנור וכל־עשרה במרחת וועל־מכתת לבון המקורב אתה לו תהה;¹⁰ וכל־מנחה בלולה־בשמון ורבה לכל־בני אהרן תרהה איש־אחינו;¹¹ ואת תורת זבח השלים אשר יקוריב ליהו;¹² אם על־זונקה יקורבנו וכורבן על־זבח מлот מצות שלות בשמון ורקיין מצות משות בשמן וסלת מרכבת חלות בולות בשמן;¹³ על־מלח לחת חוץ יקוריב קרבנו על־זבח תנצת שלמי;¹⁴ והקורב מפניהם אחד־מכל־קורבן תרומה ליהוה לבון הזוק את־דם השלים לו ויהה;¹⁵ ובשער זבח תנצת שלמי ביום קרבנו יאלל לא־יגיע מפונו עד־בקר;¹⁶ ואם־זדר או־דבבה זבח קרבנו ביום מקורבنا את־צבחו ואכל ומפרקת והנוטר מפונו ואיכל;¹⁷ והנותר מבשר העזוב יאשׁ־שְׂרָף¹⁸ ואם האכל איכל מבר־צבח שלמי ביום השליש' לא וריצה המקורב אותו לא וחשב לו פגול יהוה והפש האכלת מפונו עזנה תשא;¹⁹ והבשר אשר־יגע בכל־טמא לא יאכל באש־ישראל והבשר כל־טהור יאכל בשאר;²⁰ והנפש אשר־תאכל בשאר מזבח השלים אשר ליהוה וטמאתו עלי ונכרצה הנפש הרוא מעמיה;²¹ ונפש כי־תגע בכל־טמא בטומאת אדם או בהרמה טמאה ואכל מבר־צבח השלים אשר ליהוה ובכרצה הנפש ההוא מעמיה;²² דבר ויהה אל־משה לאמר:²³ דבר אל־בני ישראל לאמר כל־חלב שור וככבב וידע לא תאכלו;²⁴ וחלב נבלה וחלב טרפה ועשה לכל־ מלאכה ואכל לא תאכלו;²⁵ כי כל־אכל חלב מרחבה מה אשר יקוריב ממנה אשר ליהוה ונכרצה הנפש האכלת מעמיה;²⁶ וכל־דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבמה;²⁷ כל־נפש אשר־תאכל כל־דם ונכרצה הנפש ההוא מעמיה;²⁸ דבר ויהה אל־משה לאמו:²⁹ דבר אל־בני ישראל לאמר המקורב את־זבח תנצת שלמי ליהוה יביא את־קרבנו ליהוה שוק הימין למנעה;³⁰ והוא תביאנה את אשׁו ויהה את־החלב על־החותה יבאו את החזה להנperf את־תנופה לפניו ויהה;³¹ והקטיר הכהן את־החלב מזבח שלמי;³² ואת־שוק הימין תתנו תרומה לבון מזבח שלמי;³³ המקורב את־דם השלים ואתי־החלב המכפה והיה־החותה לאחנן ולכני;³⁴ כי את־חותה התנווה ואת־שוק התרומה לחקתי מאית בני־ישראל מזבח שלמיים ואת־אתם לאחנן הכהן ולכני לחיק־עולם מאי שובל;³⁵ זאת משחת אהרן ומשתת בינו מאשי יהוה ביום המקורב אתם לבון ליהו;³⁶ אשר־צונה ויהה לחת יהם ביום משותם אתם מאי שURAL חקית עולם לדרכם;³⁷ זאת התורה לעלה למיניה ולופאת ואל־אשם ולמלואים ולזבח המלדים;³⁸ אשר־צוה יהוה את־משה בהר סיני ביום צוות את־בני ישראל להקורב את־קורבנהם ליהוה במדבר סיני;

Chapter 8

1. ז"ה דבר הינה אל-משה לאמר: **קח את־אברך את־בגנו את־הבדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האלים ואת סל** המצוות: **3. זאת כל־העדה הקמל אל-פתחה אهل מועד:**⁴ יישע משה כאשר צוה יהוה אליו ותקהל הקעה אל-פתחה אهل מועד: **5. יאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר צוחה יהוה אתה ותקהל הקעה אל-פתחה אهل מועד:** **6. ז' קרב משה את־אברך ואת־בגנו ודרץ אותם בפחים:**⁷ **7. אז עליו את־הכתנת ויחזרו אתה וגבעט וילבש אתה את־המעיל ויתן עליו את־האפריך ויחגר אתה בחשב האפריך ואפסד לו בז:**⁸ **8. ישם עליו את־החותן ונין אל־החותן את־ההזרדים:** **9. יושם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את ציע הזהב מרף הקדש כאשר צוה יהוה את־משה:**¹⁰ **10. יקח משה את־שמנת המשחה ומישך את־המשון ואת־כל־אשרכנו ויקדש אתם:**¹¹ **11. יקח משפט על־המזבח שבע פעמים ומישך את־המזבח ואת־הכפר ואת־הכפר ואת־כפנון לקדשם:**¹² **12. יצק משמן המשחה על ראש אהרן ומישך אותו לקדשו:**¹³ **13. יקרב משה את־בגנו אהרן וילבשם כהונת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־משה:**¹⁴ **14. יגש את פר החטאת ויסמוך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פר החטאת:**¹⁵ **15. יושחת ויקח משה את־הדם ויתן על־קרנות המזבח סבוב באצבענו ויחטא את־המזבח ואת־הדים יצק אל־סוד המזבח ויקדשו לכפר עליהם:**¹⁶ **16. יקח את־כל־החלב אשר על־הקרבב ואת־יורתה הקבד ואת־שטי חקלית ואת־חילבון ויקטר משה המזבחה:**¹⁷ **17. ואת־הפר ואת־ענור ואת־בשנו ואת־פרשו שורף באש מחוץ למזבח כאשר צוה יהוה את־משה:**¹⁸ **18. יקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל:**¹⁹ **19. יושחת וזרק משה את־הדם על־המזבח סבוב:**²⁰ **20. ואת־האליל נתח לבתוחו ויקטר משה את־האליל ואת־הנתקנים ואת־הפרדר:** **21. ואת־הקרבב ואת־הכערעים רחץ במים ויקטור משה את־כל־האל המזבחה עללה הוא לריכניהם אשר הוא להוה כאשר צוה יהוה את־משה:**²² **22. יקרב את־האליל השנוי איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל:**²³ **23. יושחת | ויקח משה מדקמו ויתן על־תנור אור־אהרן והימנית וועל־בון דיו הימנית ועל־בון רגלו הימנית:**²⁴ **24. יקרב את־בגנו אהרן ויתן משה מරחם על־תנור אונם/המנות ועל־בון ידים/המנות ועל־בון רגלו הימנית וזרק משה את־הדם על־המזבח סבוב:**²⁵ **25. יוקח את־החלב ואת־האליל ואת־כל־החלב אשר על־הקרבב ואת־יורתה הכבד ואת־שטי חקלית ואת־חילבון ואת שוק הימן:**²⁶ **26. ומסל המזבח אשר ליה לך חלה מצה אתה ומלאת לחם שמן אתה ורק נקח אחד ושם על־החלבים ועל שוק הימן:**²⁷ **27. ויתן את־הכליל על כפו אחוריו ועל כפי בניו וירק אתם תנופה לפניו יהוה:**²⁸ **28. יקח משה אומם מעל כפיהו ויקטר המשחה על־העללה מלאום הם לריח ניחוח אשר הוא להוה:**²⁹ **29. יוקח משה את־הזרקה מהעללה מלאום הם לריח ניחוח אשר על־העללה מלאום להשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה:**³⁰ **30. יקח משה משמן המשחה מרחםם אשר על־המזבח שי על־אהרן על־בגנו ועל־בון ועל־בגדי בוני אהנו וקדש את־אברך את־בגנו ואת־בגנו בוני אהנו:**³¹ **31. יאמר משה אל־אהרן ואל־בגנו בשלו את־הבשר פתח אهل זעיר ועם תأكلו אהנו ואת־הלהם אשר בסל המלאים אשר כאשר צוית לאמור אהן ובנוי יאללה:**³² **32. והנותר בבשר ובלחם באש תשופו:** **33. ומפתחת אלה מועד לא תצאו שבעת ימים עד ים מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימולא את־ידכם:**³⁴ **34. כאשר עשה ביום זה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם:**³⁵ **35. אפתחת אלה מועד תשבו ימים ולילה שבעת ימים ימולא את־ידכם:**³⁶ **36. ועש אהרן בגין את־כל־הדברים אשר צוחה יהוה ביד־משה:**

Chapter 9

¹ היה בים המש מי קרא משה לאברהם ולבניו ולקב' ישראל: ² ואמר אל-אהרן קח-ת' גל ברכך לך לחטאת ואיל על לה תמיים והקרב לפנ' יהוה: ³ ואלבני ישראל תדבר לאמר קח שער עזים לחטאת ועגל וככש בנין-שנה תמיים לעלה: ⁴ שור ואיל לשלם לחטאת לפנ' יהוה ומנחה במלולנה בשמן כי הולם והוה נרא אל-יכם: ⁵ וקח-ת' את אשר צעה אל-פנ' אהיל מועד יקרבו כל-העדה וישמעו לפנ' יהוה: ⁶ ואמר משה זה הדבר אשר-צעה יהוה מעשנו ורא אל-יכם כבוד יהוה: ⁷ ואשمر משא אל-אהרן קרב אל-המזבח ועשה את-חטא-תך ואת-על-תך וכפר בעדר ובעד העם ועשה את-קרובן העם וכפר בעלם כאשר צעה יהוה: ⁸ וקרב אהרן אל-המזבח ושותט את-עגל החטאת אשר-לו: ⁹ וקרבו בני אהרן את-הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על-קרנות המזבח את-הדם זאך אל-יסוד המזבח: ¹⁰ את-החלב ואת-הכליה ואת-היתרתו מרחכבר מרחכלה את הקטיר המזבחה כאשר צעה יהוה את-משה: ¹¹ ואת-הבשר ואת-העור שرف באש מחוץ למתחה: ¹² ושותט את-העללה יומצא בנו אהרן אל-ים וירקחו על-המזבח סבב: ¹³ את-העללה המזבחו אלו למתוחה ואת-הראש ואת-הכתר על-המזבח: ¹⁴ וירח את-הקרב ואת-הכתרים ויקטר על-העללה המזבחה: ¹⁵ וקרב את קרבן העם ויקח את-שער החטאת אשר לעם ושותטתו ויחטאו כראשו: ¹⁶ וקרב את-העללה ועשה כמופט: ¹⁷ וקרב את-העללה המזבח כפו מנגה ויקטר על-המזבח מלבד עלה הבקר: ¹⁸ ושותט את-השור ואת-הAIL גביה השלמים אשר לעם וימצא בנו אהרן את-הדם אליו וירקחו על-המזבח סבב: ¹⁹ את-החולבים מרים-שור ומראש האיל האליה והמקסה והקלות ויתרת הכבד: ²⁰ וישמו את-החולבים על-החותן ויקטר החולבים המזבחה: ²¹ את החותן ואת-שוק הימין הפנ' אהרן תנופה לפנ' יהוה כאשר צעה משה: ²² ויאש אהרן את-ידיון ²³ אל-העם וברכם ויד' מעש'ת החטאת והעללה והשלמים: ²⁴ ויבא משה ואהרן אל-אהיל מועד וישראל כבורייה אל-כל-העם: ²⁵ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על-המזבח את-העללה ואת-החולבים וירא כל-העם וירנו ויפל על-פניהם:

Chapter 10

Chapter 11

"strong= "H3808" x-morph= "He,Tn" נַל" =lemma |]¹ נַל]1[11:21

Chapter 12

¹ ידיבר יהוה אל-משה לאמר: ² זכר אל-בני וישראל לאמור איש-כִי תזרע וְלֹהֶךְ זָרֶךְ וְתַחֲנֵן שְׁבֻעָת יְמּוֹם כִּימִינְךָ נֶתֶת דָתְךָ מִטְפָחָא: ³ גַּוְיִם
חַשְׁמִינִי יְמּוֹל בָּשָׂר עַל-תוֹן: ⁴ וְשַׁלְשִׁים יוֹם וְשַׁלְשִׁת יְמּוֹם תַּשְׁבַּב בְּדַמֵּי טָהָרָה בְּכַל-קְדֻשָּׁה לְאַתְגָּעַ וְאַל-הַמְּקֻדָּשָׁה לֹא תַּבָּא עַד-מְלָאת יְמִינְךָ:
⁵ אַסְמְנִקְבָּה תָּלֵד וְטַמְאָה שְׁבָעִים כְּנַדְתָּה וְשָׁנִים יוֹם וְשָׁנִת יְמּוֹם תַּשְׁבַּב עַל-דַמֵּי טָהָרָה: ⁶ בְּמִלְאָת | יְמִינְךָ לְבָנָן אֲזַנְתָּה תַּבָּא כְּבָשׂ בְּרוּשָׁתָנוֹ
לְעֵלָה וּבְרוּנָה אֲזַנְתָּה לְחַטָּאת אַל-פְּתַח אַהֲלָמֹועֵד אַל-הַכְּהֻן: ⁷ וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי יהוה כַּפֵּר עַלְיהָ וְטָהָרָה מִפְנַעַן דָמִיה וְאֶת-תּוֹרַת חַיָּת לְזַכָּר
זַעֲקָרָה: ⁸ וְאַם-לֹא תִמְצָא זַעֲקָר תְּשִׁיחַתְּרָם אָז שְׁנִי בְנֵי יוֹהֶךְ אֶחָד לְעֵלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכַפֵּר עַלְיהָ הַכְּהֻן וְטָהָרָה:

Chapter 13

בכל-כלייעור פורתה הָא באנ' תשרפנו את אַשְׁר-בָו הנגע: **58** וּהֲבָנָד אֹהֶשֶׁת אוֹהֶעֶרֶב אוֹ-כָל-כָלִי העור אֲשֶׁר תַּכְבֵּס וּסְר מֵהֶם הַגָּעַן וְכָבֵס
שנית וטהר: **59** זאת תורת נגערץ'ת בגדי הצמר | או הפשטות או השתי או הערב או כל-כלייעור לטויהו או לטמאו:

Chapter 14

1. זכרו אל-משה לאמר: **“את תורת המקדש ביום טהרתך והובא אל-כהן:”**³ יצא הכהן אל-מקדש וראה הכהן והנה ברפואה נגעה אצעת מרה צרע: **“וצוה הכהן וילך למטה שטיח פרים חיצות טהרות וענץ ארץ ושני תולעת ואזב:**⁴ **“וצוה הכהן ושחת את-הצפר החיה עלי-ים:**⁵ **“את-הצפר החיה יקח אתה ואת-ענץ הארץ ואת-תולעת והולעת ואת-האוב וטבל אותו איתך | הצפר החיה בגדם-הצפר השחולה על-הימים החים:**⁶ **“ויהה על המטהר מרחצערת שבע פעמים וויהר ושלח את-הצפר החיה על-פני השדה:”**⁸

המטהר את-בגדיו וילח את-כל-שלוחו ורוחץ במים וטהר ואחר יבנו אל-המתקנה ושב מחוץ לאלהו שבעת ימים: **“ויהה ביום השבעה גולח את-כל-שלוחו ואתר-אשון ואתר-זקון ואת-גבת עינוי ואת-כלי-שערו גולח וככש את-בגדיו ורוחץ את-בשוניו במים וטהר:**⁹ **“וביום השminiי יקח שמייך-כשים תמיילים וככשה אהבת בת-שנותה תמיימה וששלחה עשר-נום סלת מורה בלילה בשמון ולג' אחד שמן:**¹⁰ **“והעמיד הכהן רטטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אهل מועד:**¹¹ **“ולך הכהן את-הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת-תולע השמן ובניר אתם תנופה לפני:**

12. **“ושחת את-הכבש במקום אשר יחתט את-החטאת ואתר-העללה במקום הקדש כי פחתת האשם הויא לא-כך קדושים הוא:**¹³ **ולך הכהן מדם האשם וננתן הכהן על-תנור אין המטהר הימנית ועל-בנהן ידו הימנית ועל-בנהן רגלו הימנית:**¹⁴ **ויצא על-ך הכהן השמאלית:**¹⁵ **וטבל הכהן את-אצבען הימנית מרה-שמן אשר על-כפו השמאלית והזיה מרה-שמן באצבען שבע פעמים לפני יהוה:**¹⁶ **מנזר השמן אשר על-כפו יעתן הכהן את-הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת-תולע השמן וועל-בנהן רגלו הימנית על-דם האשם:**

17. **וונטור בשמון אשר-על-ך הכהן יעתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה:**¹⁸ **ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר מהנטהתו ואחר שחתט את-העללה:**¹⁹ **ועל-לה הכהן את-העללה ואתר-המנקה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר:**²⁰ **ואם-גד הוא ואין ידו משגת-**

ולך כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בול בשמן למנחה ולג' שמן: **“ושתי תורם אן שמי-בנין יונה אשר לשיג ידו והיה אחד-תולע השמן והניר אתם הכהן תנופה לפני יהוה:**²¹ **ושחת את-כבש האשם וילך הכהן מעם האשם וננתן על-תנור אורה-מטהר הימנית ועל-בנהן רגלו הימנית זכרו:**²² **וינר השמן יצק הכהן על-ך הכהן השמאלית:**²³ **ויהה הכהן באצבען הימנית מרה-שמן אשר על-כפו הימנית ועל-בנהן רגלו הימנית:**²⁴ **על-כפו השמאלית שבע פעמים לפni יהוה:**²⁵ **וננתן הכהן מרה-שמן אשר על-כפו על-תנור אין המטהר הימנית ועל-בנהן ידו הימנית:**²⁶

ועל-בנהן רגלו הימנית על-מקום זם האשם: **וונטור מרה-שמן אשר-על-ך הכהן יעתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפni יהוה:**²⁷ **ועשה את-האחד מרה-תולים או מרבני היונה מאשר תshawid:**²⁸ **את-שרתשיג ידו את-האחד חטא ואתר-האחד על-המנקה וכפר הכהן על-**

המטהר לפni יהוה: **“את תורת אשר-בבו נגע צערת אשר לא-תשיג ידו בטהרתו:**²⁹ **“�דבר והוא אל-משה ואל-אהרן לאמר:**³⁰ **כ' תבאו אל-ארץ כניע אשר אני נתן לכם לא-זיהה נמותני נגע צערת בבית הארץ אחותכם:**³¹ **בא-ישראל הבת והגד לךן לאמר כ-גע נראה לי בביות:**³² **וצאה הכהן ופנוי את-הבית בטרום יבא הכהן לראות את-הגע ולא וטמא כל-אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את-הבקה:**³³ **וצאה הכהן וויהה הגע בעקבות השערות וירקנות או אדרקנות ומראותן שפל מוקהמי:**³⁴ **ויצא הכהן מרה-בבית אל-פתח הבקה והסיג את-הגע והנה הגע בעקבות השערות וירקנות או אדרקנות ומראותן שפל מוקהמי:**³⁵ **וילך אבניהם אחותות והביאו אל-מוקם טמא:**³⁶ **ואת-הבית שערת ימים:**³⁷ **ושב הכהן ביום השבעה וראה והנה פשה הנגע בקורת הבית:**³⁸ **וצוה הכהן וחיצז את-האבנים אשר בהן הנגע:**

40. **וילך אבניהם אחותות והביאו אל-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**³⁹ **ואת-הבית יקצע מבית סבב ושפכו את-העפר אשר הבקע לא-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**⁴⁰ **ולך אבניהם אחותות והביאו אל-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**⁴¹ **ואת-הבית יקצע מבית סבב ושפכו את-העפר אשר הבקע לא-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**⁴² **ולך אבניהם אחותות והביאו אל-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**⁴³ **אם-ישוב הגע ופרק בבית אחר חלץ את-האבנים ואחר-**

44. **ולך אבניהם אחותות והביאו אל-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**⁴⁴ **ונתען את-הבית ואחריו הטומ:**⁴⁵ **ונתען את-הבית ואחריו הטומ:**⁴⁶ **וילך עפר הבית והזיא אל-מוחץ לעיר אל-מוקם טמא:**⁴⁷ **וילך אבניהם אחותות קל-עפר הבית כל-ימי הסגר איזון וטמא עד-הערב:**

48. **וכבש את-בגדיו והאכל בבון וככש את-בגדיו:**⁴⁸ **אם-בא בא הכהן וראה והנה לא-יפשה הגע בבון את-הבית וטהר הכהן את-הבית בבון:**⁴⁹ **ולך לחטא את-הבית שערת צפרים וענץ ארץ ושני תולעת ואזב:**⁵⁰ **ושחת את-הצפר החיה וטבל אותם בגדם-הצפר השחולה ובבון קתומים והזיה אל-הבקה:**⁵¹ **ולך את-ענץ הארץ ואת-האל-אוב ואת-**

53. **שבע פעמים:**⁵² **וחטא את-הבית בגדם-הצפר ובבון החים ובצפר החיה ובען הארץ ובזבוב שערת אחותי הולעת:**⁵³ **ושלח את-הצפר החיה לברחת בזבוב השדה וכפר על-הבית וטהר:**⁵⁴ **נאת התורה לכל-גע העצעת ולג'תק:**⁵⁵ **ולכערת הבגד ולבון:**⁵⁶ **ולשאת ולספתת-**

57. **לבהרת:**⁵⁷ **להורת ביום הטמא וביום הטהור זאת תורת הצרעת:**

Chapter 15

¹nidbar iyyo al-misha ve-al-ahar la'amarah. ²zakhar al-bani israel u'marotam al-lahim aish aush ci iyyah zib mabsho' zobu temaa ha: ³z'ot t'hah
mekhachot b'zobu'rer b'sho' atzizobu' az-hachchutim be-shlo' mo'zo' temahot ha: ⁴kel-hemshab asher shub' ulio' hib'ut me'a u'k'l-hac'il asher-shab' ulio' utma:
⁵aish asher yag' b'mashkeno icbas b'ndoi u'rachz b'mim u'tma'd-harab: ⁶he'shab' ul-hac'il asher-shab' ulio' hib'ut kib's bagdi' u'rachz b'mim u'tma

גדה ערבית:⁷ והגענו בברשות הזב וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;⁸ וכיילך הזרב בטהור וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;⁹ וכל-המפרק אשר ירכב עליו הזרב וטמא;¹⁰ וכל-הגנע בכל-אשר היה מחייב טמא עד-הערוב והגנע אומתים וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;¹¹ וכל-חיש אש-יריעון הגב שבר עד-הערוב;¹² וכל-אשר ירעב בגדיו ורחת בפם וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;¹³ וכייטהר הזרב מזבוב וספר לו שבעת ניטהרתו וכבס בגדיו ורחת בשרו בפם חים וטהר;¹⁴ ובזום השמיין וכל-כלילען שטר בפם;¹⁵ עשה הכהן אחד חלאת והאחד עלה וכפר יקח לו שני טרי תרים אז שני בני זונהوابא | לפני יהוה אל-פתח אקל מועד ונתנים אלה הכהן;¹⁶ עלי הכהן לפני יהוה מזובן;¹⁷ וכל-עדור אשר-יריה עליו שכבת-זרע וכבס בפם וטמא עד-הערוב;¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אורה שכבת-זרע ורחת בפם ורחתו עד-הערוב;¹⁹ ואשה כי-תיה זבה בברשות שבעת מים תהיה בנדתת וכל-הגנע בה וטמא עד-הערוב;²⁰ וכל-אשר תשכב עליו בנדתת טמא;²¹ וכל-הגנע בכל-כליל אשר-תשכב עליו וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;²² וכל-המשכּב אשל-הכליל אשר-תשכב עליו וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;²³ ואם כל-המשכּב הוא אז על-הכליל אשר-האה ששבת-עליו בנגעו-בנ' וטמא עד-הערוב;²⁴ ואם שכבו-שכב אוש אורה וטהר ננדתת עליו וטמא שבעת מים וכל-המשכּב אשר-תשכב עליו וטמא;²⁵ ואשה כי-זובב זוב דמעה נימים רבעם בלי עתנדתת או כי-תיזוב על-נדתת כל-ימי זוב טמאתה כי-תיה ננדתת טמאה הוא;²⁶ וכל-המשכּב אשר-תשכב עליו כל-ימי זבה כמשכּב ננדתת והיה-לה וכל-הכליל אשר-תשכב עליו טמא והוא כטמתת ננדתת;²⁷ וכל-הגנע גם וטמא וכבס בגדיו ורחת בפם וטמא עד-הערוב;²⁸ ואם-יטהרה מזבזה וספרה לה שבעת מים ואחר טטהר;²⁹ וכן השמינית תקח-לה שתי תרים אז שני בני זונה ובכאה אומתם אלה-הכהן אל-פתח אהיל מועד;³⁰ ועשה הכהן את-האחד חפאת ואת-האחד עלה וכפר עלייה הכהן לפני יהוה מזב טמאתה;³¹ והזורתם את-בנוי-ישראל מטהמתם ולא מותן בטמאתם בתמאם את-טמשכּי אשר בזוכם;³² זאת תורת הזרב אשר תצא ממנה שכבת-זרע לטמאה;³³ וזהו בנדתת והזרב את-זובו לזר ולנקבה ולאיש אשר-תשכב עטמאה;

Chapter 16

וידבר יהוה אל-משה אחורי מות שמי בני אהרן בקרבתם לפניהם וימתו: ² והוא אמר היה אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכלי עת אל-הקדש מבית לפרקת אל-פנוי הכהרת את עלה הארון ולא מות כי בענין אראה על הכהרת: ³ בזאת בוא אהרן אל-הקדש בפר בזבוקר לחטאת ואיל לעלה: ⁴ בקענין-קד קדש ולבש ומכתיסי-קד יקען על-בשרו ובאנט בד'יקר נומצנט בד'יצנ' בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו ולבשם: ⁵ ומאות עדת-בני ישראל וקח שניר-ישורי עזם לחטאת ואיל אחד לעלה: ⁶ והקוריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובعد ביה: ⁷ ולקח את-שערם והעמיד אתם לפניהם היה פתח אهل מועד: ⁸ ונתקן אהרן על-שער השערם גורלו גורל אחד ליהוה וגול אחד לעוזל: ⁹ והקוריב אהרן את-השעיר אשר עליה עלה הגול ליהוה ועשותו חטא: ¹⁰ והשעיר אשר-עליה עליו הגול לעוזל הגדול לעוזל עמידתי לפניהם והורה לכפר עליו לשלח אותו לעזאל המקדשה: ¹¹ והקוריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובعد ביתו ושחת את-פר החטאת אשר-לו: ¹² ולקח קלא-המחתה גחליא-ש מעל המזבח מלפני יהוה ומחליא חפנוי קטרת ספיקים דקה והבא מבית לפרקת: ¹³ ונתקן את-הקטרת על-האש לפניהם והסה | ענן הקטרת את-הכהרת אשר על-העדות ולא ימות: ¹⁴ ושלח את-השעיר והזה באצבען על-פני הכהרת קדמה ולפניהם הכהרת זהה שב-עפums מראהם באצבען: ¹⁵ ושחת את-השעיר החטאת אשר לעם והביא את-דים אלו למקביה לפרקת ועשה את-דים כארש עשה לדם הפר והזה אותו על-הכהרת ולפניהם הכהרת: ¹⁶ וכפר על-הקדש מטבחות בני ישראל ומפשיעיהם לכל-חטאיהם וכן עשה לאזהל השכן מועד בתר טמאתם: ¹⁷ וכל-אות לאייה | באלה מועד בבאו לכפר בקdash עד-צדאתו וכפר בעדו ובعد ביתו נגיד כל-קובל לישראל: ¹⁸ ניא אל-המזבח אשר לפניהם וכפר עליו ולכך מדם הפר מדם המשער ונתקן על-קרנות המזבח סביר: ¹⁹ והזה עליו מזבחם באצבען שבע פעמים וטהרו וקדשו מטבחות בני ישראל: ²⁰ וכל-המפר את-הקדש ואיל מועד ואת-המזבח והקוריב את-השעיר החי: ²¹ ונסמן אהרן את-השעיר עליו את-השער החיו והתוודה עליו את-כל-ענות בני ישראל וא-כל-פצעיהם לכל-חטאיהם ובתמן אתם על-ראש השער ושלח בד-דאש עתוי המקדשה: ²² ונשא השער עליו את-כל-ענותם אל-ארון גדרה ושלח את-השעיר במקדשה: ²³ וכן אהרן אל-אהל מועד ופשט את-בגדי הבד אשר לבש בבאו אל-הקדש והניחם שם: ²⁴ ורחש את-בשרו בפומם במקומם קדוש ולבש את-בגדיו וניא ועשה את-עלתו ואת-עלת העם וכפר בעדו ובعد העם: ²⁵ וזאת חלב החטאת וקטרת המזבחה: ²⁶ והמשליך את-השער לעוזל וככוב בגדיו ורחש את-בשרו במים ואחר-כך בנו אל-המזבחה: ²⁷ ואטל פר החטאת ואת שער החטאת אשר הוגה את-דים לכפר בקדש יוציא אל-חטאיהם וממחנה ושפטו באש את-ערותם ואת-בשרם ואת-פרשם: ²⁸ והשרכ אתם כבבם בגדיו ורחש את-בשרו במים ואחר-כך בנו אל-המזבחה: ²⁹ והיה לך ליום לחיקת עולם בחודש השבע עשרה לחיקת עתנפשתיכם וכל-מלוכה לא תעשו האיזוח והגער הגער בתוככם: ³⁰ כי בזום זהה יכפר עליכם לטליה אהרן מכל-חטאיהם לפניהם וימתה תטהר: ³¹ שבת שבעון היא לכם ועתנפשתיכם חיקת עולם: ³² וכפר הכהן אשר-ימשך אותו ואשר ימלא את-ידיו לכהן תחת אביו ולבש את-בגדי הבד בגדי הקדש: ³³ וכפר את-מקדש ואיל מועד ואת-המזבח יכפר ועל הכהנים ועל-כל-לעם הקהיל וכפר: ³⁴ וימתה-זאת لكم לחיקת עולם לכפר על-בניהם ישראל מל-חטאיהם את-בשנה וועש כאשר צעה יי'וה את-משחה בפ

"strong= "H3027" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms "ת" =lemma | |ת' 1[16:21

Chapter 17

1 י' דברי יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-ההר ואל-כלבּני וישראל אמרת אליהם זו הדבר אשר צוה ויהוה לאמר: **3** איש מבית ישראל אשר שחת שור או כשב או עז במחנה אז אשר שחת מחוץ למחנה: **4** ואל-פתח אנהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה זם יוחש לאוש ההוא כשם שפר וברכת האש והאש מקרוב עמו: **5** ולמען אשר יבוא בין ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פניהם שדה ובהם זבחים ליהוה אל-פתח אנהל מועד אל-הכנתו ותזרע זבח שלמים ליהוה אוטם: **6** וזה הכתן את-הדם על-זבחם והוא פתח אנהל מועד הקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: **7** ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקית עלם תחה זאת להם לדרותם: **8** אל-להם תאמר איש מבית ישראל ומורה גור אשר-יגור בתוכם אשר-יעלה עליה איזבח: **9** ואל-פתח אנהל מועד לא ביאנו לעשوت אותו ליהוה וברכת האש ההוא מעמו: **10** איש מבית ישראל ומורה הגור בתוכם אשר יאל כל-דם ובמתני פנו בגופם האלת את-הדם והכרתי אותה מקרוב עמה: **11** כי נפש הבשר בכם הוא ואני נתני לך על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא בגופך **12** על כן אמרתי לבני ישראל לא-ת飮 כל-גופש מכם לא-ת飮 דם ויהרג הגור בתוככם לא-יאכל דם: **13** איש מבני ישראל ומורה הגור בתוכם אשר יצוד ציד חייה איזעף אשר יאל כל-שפך את-דם וכסחו בעפר: **14** כי נפש כל-בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא תאכלו כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכליו יכרת: **15** וכל-נפש אשר תאכל נבללה וטרפה באזרעה וגער וככט בגדיו ורכץ במים וטמא עד-הערב וטעה: **16** ואם לא יכט בשרו לא ירחק ונשא עונו:

Chapter 18

Chapter 19

¹ ידבר יהוה אל-משה לאמר דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים תהוו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: ³ אָשֶׁר אַמְّנוּ וְאַבְנִוָּרוּ
וְאַתְּשַׁבְתֵּת תִּשְׁמֹרְנוּ אֲנִי יהוה אֱלֹהֶיכם: ⁴ אל-תפנוּ אֲלֹהָילִים וְאֱלֹהִים מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לְכֶם אֲנִי יהוה אֱלֹהֶיכם: ⁵ כִּי תִזְבְּחُ זְבַח שְׁלָמִים
לִיהוָה לְרַצְנָכֶם תִזְבְּחָכֶם וְאֶל מִמְּחֻרְתָּה וְהַגּוֹתָר עַד יְמֵין הַשְׁלֹשִׁי בָאֵשׁ וְשָׁרֶף: ⁷ וְאֶם הַאֲכֵל יַאֲכֵל בַּיּוֹם הַשְׁלֹשִׁי פָגֵל הַאֲוֹלֶן
ירְצָח: ⁸ אַכְלֵוּ עַוֹּנוּ שָׂא כִּי-אַתְּ קָדֵשׁ וְהַוָּה חֶלֶב וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהְוָא מְעוּמִיה: ⁹ וּבְקָצְרָכֶם אַתְּ קָצֵר אֶרֶצְלָם לֹא תִכְלָה פָאֵת שְׁדָךְ לְקָצֵר וְלִקְטָן
זְקִירָג לֹא תַלְקַט: ¹⁰ וּכְרָמָךְ לֹא תַעֲולֶל וּפְרָט כְּרָמָךְ לֹא תַלְקַט לְעֵינָי וְלֹא תַעֲזַב אֶתְכֶם אֲנִי יהוה אֱלֹהֶיכם: ¹¹ לֹא תַגְנְבוּ וְלֹא תִּתְקַחֵשׁ וְלֹא תִּשְׁקַר
אֲשֶׁר בְּעַמִּיכֶן: ¹² וְלֹא תִשְׁבַּע בְּשָׁמֵי לְשָׁקֵר וְחַלְלָת אֶתְעַשְׂמָנָא אֲלֹהִיךְ וְלֹא תִגְלַל לְאַתְלָיו פָעַלְתָּ שְׁכִיר אֶתְכֶן
עַד-בָּקָר: ¹⁴ לֹא תִקְלַל חֶרֶשׁ וְלֹפֶן עֹור לֹא תִתְעַנְּזֶנֶן מִכְלֵל וְוַיְאַתְּ פָאַלְתָּךְ אֲנִי יהוה: ¹⁵ לֹא תִתְעַשְׂעֵן עַל בְּמִשְׁפָט לֹא-תִשְׁנַא פְּנֵי-לְךָ וְלֹא תִהְדַּר פְּנֵי
גדָל בְּזִקְקָת תְּשַׁפְּט עַמִּיךָ: ¹⁶ לֹא תִתְלַךְ רַכְלֵל בְּעַמְּךָ לֹא תִעַמְּד עַל-כֶּם רָעָב אֲנִי יהוה: ¹⁷ לֹא תִשְׁנַא אֶת-אֲחֵיךָ בְּלִבְבָךְ הוֹכֵחַ תָּכִיחַ אֶת-עַמִּיךָ
וְלֹא תִשְׁעַל עַלְיוֹן חַטָּאת: ¹⁸ לֹא תִתְקַמֵּם וְלֹא תִתְרַבֵּב עַמְּךָ וְהַבְּתָרָב אֲנִי יהוה: ¹⁹ אֶת-תִּקְהַטְנִי תִשְׁמֹרְנוּ בְּהַמְּתָרָךְ לֹא תִרְבְּעֵשׂ כְּלָאִים שְׁזָבָךְ
לֹא תִמְרוּ כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים שְׁעַטְנִי לֹא וְעַלְהָ עַלְיוֹן: ²⁰ אֲנִישׁ כִּי-שְׁכָב אֶת-אִשָּׂה שְׁכַב-תְּזַעַר וְהָא שְׁפָחָה נְחַרְפָּת לְאַישׁ וְהַפְּדָה לֹא נְפַתָּה אֲנִישׁ
חַפְשָׁה לֹא נְתַנְּלָה בְּקַרְבָּתָה לֹא יִמְתַח כִּילָא חַפְשָׁה: ²¹ וּבְבָיא אֶת-אִשָּׂמְחוֹן לְיהוָה אֶל-פְּתַח אֶהָל מֹועֵד אַיִל אָשָׁם: ²² כִּפְרָר עַלְוֹן הַכְּהֵן בְּאַל-

האשם לפניו והוא על-חטאנו אשר חטא ונשלח לו מחתאתו אשר חטא: ²³ כי-תבוא אל-הארץ ונתעטם כל-עץ מאכל וערלתם עלתו את-פרון שעלש שענום יהיה לכם עזלים לא אוכל: ²⁴ ובשנה הרכבתית יהיה כל-פרון קדש הוללים ליהו: ²⁵ ובשנה החמישית תאכלו את-פרון להושיט לפכם תבאותן אני יהו אלהיכם: ²⁶ לא תאכלו על-קדם לא תנחשו ולא תעוננו: ²⁷ לא תקפו פאת ראשכם ולא משחית את פאת קקנו: ²⁸ שורט לנפש לא תתנו בברשותם וכתבת קעקע לא תתנו בהם אני יהו: ²⁹ אל-תחלל את-יבנתך להזנותה ולא-תתנה הארץ ומלאה הארץ: ³⁰ וא-תשבותני תשמרו ומתקדשי תיראו אני יהו: ³¹ אל-תפנו אל-האבת ואלה-ידעתם אל-תבקשו לטמאם בהם אני יהו אלהיכם: ³² מפני שבתת-תוקם והדרת פני יקנו ויראת פאליהיך אני יהו: ³³ כי-יגור את-כגר בארצכם לא תונו אותו: ³⁴ כאוצר מכם יהיה לך נגר | הגור את-כם ואהבת לו כמונו פיררים הייתם בארץ מצרים אני יהו אלהיכם: ³⁵ לא-תעשן עול במשפט במדה במשקל ובמשקל: ³⁶ מאיוני זקן אבינו צדק אמת צדק והוא לך כל-הארץ אלהילם אשר-הוציאתי אתכם מארץ מצרים: ³⁷ שמרתם את-כל-חקמי את-כל-משפטיו ועשיתם אתם אני יהו:

Chapter 20

וזכרו ורגדו באהן;³ ואנו את-פְנֵי באש הָאָהָרֶן והַכְּרִתִי אֶת-מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ לְמִלְךָ מֹתָ וִימָתָ עַם
ארץ ורגמה באהן;⁴ אָמַת הָאָרֶץ אֶת-מִזְבֵּחַ לְמִלְךָ לְמִזְבֵּחַ לְמִזְבֵּחַ לְמִזְבֵּחַ לְמִזְבֵּחַ
בממשחתו והכרתי אותו ואת | כל-הָגָנִים אחריו לְנִזְנַת אֶחָרִי הַמֶּלֶךְ מִזְבֵּחַ עַמָּם:⁵ והַנְּפֵשׁ אֲשֶׁר תְּפִנָּה אֶל-הַאֲבָתָן אֶל-הַיְדָעָנִים לְנִזְנַת אֶחָרִים
בגנתית את-פְנֵי בונפְשׁ הָאָהָרֶן והַכְּרִתִי אותו מִזְבֵּחַ עַמָּם:⁶ הַתְּקִדְשָׁתָם וְיִתְסַמֵּחַ אֲתֶם
אֲנִי הָיָה מִקְדְּשָׁכֶם:⁹ כִּי אָשָׁר יָקַל אֶת-אַבְיוֹ וְאֶת-אָמֹן מֹתָ וִמְתָת אָבִיו וְאָמֹן קָלָל דָמֵי בָנָי:¹⁰ וְאָשָׁר יָנַף אֶת-הַאֲשָׁת אֲשֶׁר
את-הַאֲשָׁת רָעָה חֻווִיָּת הַנְּאָרֶב והַנְּאָפָת:¹¹ וְאָשָׁר שָׁכַב אֶת-אַשְׁת אָבִיו עַרְוָת אָבִיו גָּלוֹת
וְתִּכְלְתָה מֹתָ יְמִתָּה שְׁנִיהם תְּבַל עַשְׂוֹ דָמִיהם בָם:¹³ וְאָשָׁר שָׁכַב אֶת-צָרָר מִשְׁכָּבָא אֲשֶׁר תְּזַעַבָּה עַשְׂוֹ שְׁנִיהם מֹתָ יְמִתָּה
וְאָשָׁר יָקַח אֶת-אַשָּׁה וְמֵה הָא בְּאָשָׁר שָׁדַפְנָה אֶת-אַתָּה וְלְאַתָּה זְמָה בְּתוֹכָם:¹⁵ וְאָשָׁר יָנַח
את-הַבְּרָהָה תְּהִרְבָּרָה:¹⁶ וְאָשָׁר תְּקַרְבָּא לְכָל-הַבְּרָהָה לְרַבְעָה אֶת-הַבְּרָהָה וְרַגְגָתָה
אֲשֶׁר-יָקַח אֶת-אַחֲתָו בְּתְאָבִיו אוֹ בְתְאָמָו וּרְאָה אֶת-עִזָּתָה וְהִיא-תְּרָאָה אֶת-עִזָּתָה
שָׁחָא:¹⁸ וְאָשָׁר שָׁכַב אֶת-אַשָּׁה דָהָ וְגָלוֹת אֶת-עִזָּתָה אֶת-מִקְנָר דָמָיה
חוֹזֶת אָמָר וְאַחֲתָו לְאַתָּה כִּי אֶת-שָׁאָר הַעֲרָה עֲנוּם וְשָׁאוּ:²⁰ וְאָשָׁר שָׁכַב אֶת-דָדוֹת
וְאָשָׁר יָקַח אֶת-אַשָּׁת אֲחֵי נָדָה הָא עַרְוָת אֲחֵי גָלוֹת דָדוֹ גָלוֹת
תְּכַסְמָ אֲשֶׁר אָבִיךְ לְאַתָּה כִּי אֶת-שָׁאָר הַעֲרָה עֲנוּם וְשָׁאוּ עַרְוָים יְמִתָּה:²²
וְאָמַר לְכָם אֶת-טִירְשָׁו אֶת-אַדְמָתָם אֲוִי אַתְנָגָה לְכָם לְרִשְׁת אַתָּה אָרֶץ צְבָת
וְהַבְּדָלָת בְּיוֹרְבָּהָה הַטְּהָרָה לְטָמָא וּבְיוֹרְעָז הַטְּמָא לְטָהָר וְלְאַתְשַׁקְעָז אֶת-בְּנָשָׁתְיכָם
אֲשֶׁר-הַבְּדָלָת לְכָם לְטָמָא:²⁶ הַיְתִים לִי קְדָשִׁים כִּי קְדָשָׁ אֲנִי הָוָה וְבָנָעָז בְּכָל-אֲשֶׁר תְּרַמֵּשׁ אֶת-
דָעַנְתָּה מֹתָ יְמִתָּה בְּאָבִו וְגַדְמָו אֶת-דָמִיהם בְּמַפָּ:

Chapter 21

ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנטש לא-יטמא בעמיו:² כי אם-ילשארו הכהב אליו לא-אמון ולא-בננו ולבתו לא-חו;³ ולא-חחות הבתולה הכהנובאה אליו אישר לא-היתה לא-ושׁר לה טומא:⁴ לא-יטמא בעל בעמיו להחולו:⁵ לא-יקרחה⁶ קרחה בראשם אמת קדשים ולא-ובכשרם לא-ושורטנו שרטת:⁶ קדשים יקו' לאלהיהם ולא-וחללו שם אלהיהם כי א-תאי-שׁו והוה לחם אלהיהם הם מקריבם וגוי קדש:⁷ אשוה זורה וחוללה לא-וקחו ואשה גרשנה מאישה לא-וקחו פ'קדש הוא לאלהי:⁸ א-קדשתו כי-את-ליחם אל-תיקח הוּא מקריב קדש.
היה-ילך כי קדש אני והוא מקדשכם:⁹ במת אש כהן כי תחל לזרות את-אבבה הראי מחוללת באש טרף:¹⁰ ומכלן הגודל מחייב אשר-יעצק על-ראשו | שמן המשחה נמלא א-תידן לבלש את-הגבידים א-תרדא-לו וא-פְּרַע ו-בגדי לא-יפרום:¹¹ ועל כל-גנפשת מות לא-ובא לא-באו ולא-טטמא:¹² מונרכדש לא-בָּא ולא-וחיל את מקרדש אלהי ל' פ'יר שמות משחת אלהי עלי' אני-יוֹהָה:¹³ והוא אשה בתותליה וקח: אל-מנה
ורדרשה וחללה זורה את-אלה לא-זקח כי א-מכתולה מעמי יקח אשה:¹⁵ ולא-יחיל צרע בעמיו כי אני יהוה מקדשׁו: פ'¹⁶ ידבר יהוה אל-משה לא-אמור:¹⁷ דבר אל-אהרן לא-אמור איש מערען לדודתם אשר-יהיה בו מום לא-יקרב להקריב לחם אלהי:¹⁸ כי כל-איש אשר-רבן חום לא-יקרב איש ו/or א-פְּלַח א-חרם א-שרע: א-יש אש-יריה בז שבר רגאל א-שבר יד: א-זגבן אוֹזָק אוֹתָבְל בענין א-זרב א-וּלְפָת א-חרום אשר:¹⁹
כל-איש אשר-רבן מום מזועע אהרן הכהן לא-יגש להקריב את-אשי יהוה מום בו את לחם אלהי לא-יגש להקריב: כל-חם אלהי מקדשי²² הקדשים ומתקדשים יאכל:²³ אך אל-הפרכת לא-ובא ואל-המזבח לא-יגש פירmons בו ולא-וחיל את-ים-קדשי כי אני יהוה מקדשים:²⁴ ידבר
ושבש לא-אברנו אל-בוני ואל-כל-בוני ישראלי.

"strong= "H7139" x-morph= "He,Vqi3fs" lemma= יְרַחָה [21:5]

Chapter 22

¹ נזכר יהוה אל-מָשָׁה לאמר: ² דבר אל-אֲהָרֹן וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא חִלְלוּ אֶת-שְׁם קָדְשֵׁי לֵי אֲנִי יהוה:
³ אמר אלהם לדורתיכם כל-איש | אשר יקבר מצליךעכם אלהקדשים אשר יקדוש בניישראל ליהוה בטמאתו עליו ובכՐתה הנפש ההוא
 מלפני אני והוה: ⁴ איש מזער אהר והוא צרוען זב בקדושים לא יכל עד אשר טהר והגע בכל-טמא-נפש או אוש אשר תצא ממעון
 שכבת-צרען: ⁵ אוז-איש אשר יגע בכל-שרץ אשר בטמאלו אז באדם אשר בטמאלו לכל טמאתו: ⁶ נפש אשר תענבו בטמאה עד-הערב ולא יכל
 מורהקדשים כי אס-תרץ בשרו בימי: ⁷ הבא השמש וטהר ואחר-יאכל מורהקדשים כי לחמו הוא: ⁸ נבלה וטרפה לא יכל לטמא-הבה אני
 והוה: ⁹ שמרו את-הشمורת ולא-ישאו עליון בטא ומתו בו כי חולחו והוא יכל קדש תושב כתה ושוכר לא-יאכל
 קדש: ¹⁰ וככה פיקינה נפש קניון כספו הוא יכל בנו וילד ביתו הם יכלו בלחומם: ¹¹ ובת-כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתורת הקדשים לא
 תאכל: ¹² ובת-כהן כי תהיה אלמנה אגרשה וירע אין לה ושבה אל-בוח אביה כנעוליה מלחת אביה תאכל וכל-זר לא-יאכל בז: ¹³ ואיש
 כי-יאכל קדש בשגגה וسف חמימות עליון ובתון לפken את-הקדש: ¹⁴ לא יחולו את-קדשי בני ישראל אלא את-אשרינו ליהוה: ¹⁵ והשiao אוטם עזן
 אשרמה באקלם את-קדשים כי אני יהוה מקדשם: ¹⁶ נזכר יהוה אל-מָשָׁה לאמר: ¹⁷ דבר אל-אֲהָרֹן וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ואל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ואמרת
 אליהם איש איש מביות ישראל ומורהגר בישראל אשר יקבר קרבנו לכל-נדריהם וכל-נדבותם אשר-יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁸ לרוצכם תמים יכל
 בבקיר בכשכחים ובצעים: ¹⁹ כל אשר-בנום לא מתקריבו כלא לרוץ ויהה لكم: ²⁰ איש כי-יקריב זבח-שלמים ליהוה לפלא-ינדר לא לדבבה
 בבקיר אז בכאן תמים יהיה לרוץ כל-בנום לא יהיה-בז: ²¹ עוזרת און שבור או-חרץ או-יבולת און גרב און ולפת לא-מקריבו אלה ליהוה ואשה
 לא-יתתנו מהם על-המזבח ליהוה: ²² ושור ושה שנען וקלוט נדבה מעשה אותו ולבדר לא ריצה: ²³ ומעווע וכחותו ונתקד וcrcות לא-מקריבו
 ליהוה בגיןכם לא תעשן: ²⁴ ומיעך בראכיך לא מתקריבו את-לחתם אלהים מכל-אליה כי משחתם בהם מום בם לא ורכו لكم: ²⁵ נזכר יהוה
 אל-מָשָׁה לאמר: ²⁶ שעור או-כשגב או-יעז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמן ומיום השמינו יהולאה ערצח לקרבן אשה ליהוה: ²⁷ שעור או-שעה
 ואת-בננו לא תשחטו ביום אחד: ²⁸ וכי-יתתבו זבח-תודה ליהוה לרוצכם תזבחן: ²⁹ ביום הוה א-יאכל לא-יתותורי ממעון עד-בקיר אני יהוה:
³⁰ שמרתם מצותי ועשיתם את-כם אני יהוה: ³¹ ולא תחללו את-שם קדשי וקידש-לוי בתור בני ישראל אני יהוה מקדשם: ³² הומוציא את-כם
 מאוץ מצרים להווות לכם לאלהים אני יהוה:

Chapter 23

כל מלאכת עבירה לא תעשָׂו:³⁷ אלה מוענִי והוא אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עליה ומונחה זבח ונסכים דבריהם בזון:³⁸ מלבד שבתת יהוה מלבד מתנותיכם ומלבך כל נדרכם מלבד כל נדרכיהם אשר תנתנו ליהוה: אַךְ בְּתִמְשָׁה עֲשֵׂר יְמִים לְחִדְשֵׁה השבעי באספכם את תובאות הארץ תחגּוּ אֶת חִגְיָהוּ שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השmini שבתון:⁴⁰ ולקחתם לכם ביום הראשון פרו עץ הדר כפת תמרים וענף עצי עבetta וערביינהל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: אַחֲגַתְּם אֹתָן גֶּזֶג לְיהוָה שבעת ימים בשנה חקית עולם לדורותיכם בחדש השבעי תחגו אתנו:⁴² בסכת תשבו שבעת ימים כל הארץ ישראל ושנו בסכת:⁴³ למן עזען דרמיים כי סכota השבטי אתי בני ישראלי בהזיאי אתם הארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:⁴⁴ וידבר משה אה-מעדי יהוה אל-בני ישראלי פ'

Chapter 24

וַיֹּאמֶר יהוה אל-משָׁה לאמור:² צו את-בני ישראלי ויקחו אליך שמן זית זר כתית למאור להעלת נר תפיד:³ מחוץ לפרקת העדות באוהל מועד יערנו אותו אהרון מערב עד-בקר לפני יהוה תמיד חקית עולם לדורותיכם:⁴ על המנורה הטהורה יערן אדרה הנרות לפני יהוה תמיד:⁵ לחקחת שלת ואפיקת אתה שתים עשרה חולות שני עשרים ויהי הפללה האחת:⁶ ושמחת אתה שתים מערבות שיש המערצת על השלטן הטהור לפני יהוה:⁷ נתת על המערצת לבנה זכה והימה ללחם לאזכרה ליהוה:⁸ ביום השבעת ביום השבעת וערבנו לפני יהוה תמיד מאת בנין ישראל בנית עולם:⁹ והימה לאהרן ולבני ואכללו במקומם קדש ל' קדושים הם עלי פ' קדושים יוציא בראשה ישראלית והוא בראיש מצער בתר בני ישראלי ובמחנה בין ישראלית ואיש השראל:¹¹ ויקב ברהאה השיראלית את-השם ויקל ויבאו אותו אל-משה ושם אמרו שלמיה בצדבי למתהך:¹² עיניחו במשמר לפרש להם על-פי יהוה:¹³ ואיל-בני ישראלי ואיל-משה לאמור:¹⁴ הוציא את-המקל אל-חוח למחנה וסמכו כל-הشمנים את-ידיוקם על-ראשו ורבינו אותו כל-העדת:¹⁵ ואיל-בני ישראלי ודבר לאוכו איש כי-יקל אל-ינו ונשא חטא:¹⁶ ונקב שם-יהוה מוות רגום ירגמו-בנ' כל-העדת כאר-כازוח בנקוביהם ימות:¹⁷ ואיש כי-כח כל-גנש אדם מוות ימות:¹⁸ ומכה נפש-בכמה ישלמה נפש תחת נפש:¹⁹ ואיש כי-יתן מום בעמינו אשר עשה כן יעשה לו:²⁰ שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ כאשר יתנו מום באדם כן יגנן בו:²¹ מכה בהמה שלגנה ומכה אקים ימות:²² משפט אחד יהה לכל-תבאותה לאקל: ס' ספרת לך שבע שבעת שנים שבע פעמים והוא לו ימי שבע שבעת שנים גרש וארכבים שנה:⁹ והערת שופר תרעה בחזק שבע עשו רח' בום הכהפים מעברו שופר בכל-ארצכם:¹⁰ קדשכם את שנת החמשים שנה וקראותם דרכו בארץ לכל-שביה יבל הוא תהיה לכלם ושבתם איש אל-אחזון ואיש אל-משפחתו תשבו:¹¹ ובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תחולשו ולא תקצרו את-ספיקה ולא תבצרו את-נזרה:¹² כי יובל הוא קדש תהיה לכם מורה-שדה תאכלו את-תבאותה:¹³ בשנת היובל זאת תשבו איש אל-אחזון:¹⁴ וכי-תמכרו ממך לעמך לא-למי לך או קונה מיד עמיך אל-תונו איש את-אחו:¹⁵ במספר שניים אחר היובל תקונה מאת עמיך במספר שניים אחר-תבאותה ומכלך:¹⁶ ל' | רב-השנים תרבה מknתו ולפי מעת השנים תקנתו כי מספר התבאות הוא מכר לך:¹⁷ ולא תונו איש את-עמיהם וראת מалаיך כי אני יהוה אל-היכם:¹⁸ ועשיתם את-חקל'י ואת-מושפעת תשים ועתהם על-הארץ לבטה:¹⁹ נתתנו הארץ פרוה ואכלתם לשבע ואכלתם לשבע ושבעת לבליה:²⁰ וכי תאמרו מה-אנך בשנה השביעת הון לא נזרע ולא נאכוף את-תבאותנו:²¹ צויתנו את-הברכתי לך בשנה הששית ועתה את-תתבואה לשולש השנים:²² וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מרה התבואה ישות עד | השנה התשיעית עד-בזא' התבאותה תאכלו ישן:²³ והארץ לא תטמך לצמחת פיל' הארץ כי-ירם ותשבעם אותם עמדו:²⁴ ובכל ארץ אחיזתכם גאלת תננו לארץ:²⁵ כי-ימוך אחריך ומכלך מאחזתך ובאל הקרב אלוי וגאלת הקרב אלוי וגהה תננו ליהוה ידו ומצא קני גאלתו:²⁷ וחשב את-שנינו ממךך והшиб את-העוז לאיש אשר מכרלו ושב לאחיזתו:²⁸ אם לא-מצאהה ידו זו השיב לו והיה ממכר ביד-הkeepה אותו עד שנת היובל ויבל ושב לאחיזתו:²⁹ ואיש כי-ימוך בית-מוכר ביט-מושב עיר חומה והימה לא-למי ערדתם שנת מקבון ימים תהיה ואל-הון:³⁰ אם לא-יגאל עד-דמלאת לו שנה תמיימת לך כבנ' הבית אשר-בנ' אשלון:³¹ חומה לצמיהת לך און לדרכו לא יצא בונ' ל' בגדי החיצונים אשר אירלהם חומה סכיב על-שנה הארץ יוחשב גאלת תריהלו ובונ' יצא:³² עוני הלוים בטני עני אחיזתם גאלת עולם תריה ללוים:³³ זואר נאל מורהיים ויא מא מפכראות ועיר אחיזתו ביבל כי בטני עני הלוים הוא אחיזתם בתור בני ישראל:³⁴ ושדה מוגש עיריהם לא ימוך כי-אחזית עולם הוא להם:³⁵ כי-ימוך אחיך ומטה ידו עמר והחיקת בון גר ותו-שב וכי עמה:³⁶ אל-תקח מatan גש ותרביה יראת מאליהיך ות Achir עמה:³⁷ את-יכסף לאי-תתן לו בנשר במרביה לאי-תתן אכלן:³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר-הוציאתי אתכם מארץ מצרים לחת לכם א-ארץ כנען לחיות لكم לאל-הים:³⁹ כי-ימוך אחיך עמר ונמוכרך לא-תעבך ב-עבידת עבד:⁴⁰ נשיכר כתושב יהוה עמר עד-שנת היובל עבד עמה:⁴¹ ויצא מטעמך הוא ובני עמו ושב

Chapter 25

וַיֹּאמֶר יהוה אל-משה בהר סיני לאמור:² דבר אל-בני ישראלי ואמרת אליהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבעת ליהוה:³ ש-שנתיים תזרע שוך ועש שנים תזרע כרمر ואספת את-תבאותה:⁴ ובשנה השביעת שבת שבעת יהוה לא-רץ שבת ליהוה שכך לא תרעoci וכרמך לא תזרע:⁵ את ספיק קצורך לא תקצור ואות-ענבי ווירק לא תבצ' שבת שבעת יהוה לא-רץ:⁶ והימה שבת הארץ לך ולעבדך ולא-תמתר ולשכיך ולתושב הגרים עמך:⁷ ולבתchtת ולה-תבאותה לא-אכל: ס' ספרת לך שבע שבעת שנים שבע פעמים והוא לו ימי שבע שבעת שנים גרש וארכבים שנה:⁹ והערת שופר תרעה בחזק שבע עשו רח' בום הכהפים מעברו שופר בכל-ארצכם:¹⁰ קדשכם את שנת החמשים שנה וקראותם דרכו בארץ לכל-שביה יבל הוא תהיה לכלם ושבתם איש אל-אחזון ואיש אל-משפחתו תשבו:¹¹ ובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תחולשו ולא תקצרו את-ספיקה ולא תבצרו את-נזרה:¹² כי יובל הוא קדש תהיה לכם מורה-שדה תאכלו את-תבאותה:¹³ בשנת היובל זאת תשבו איש אל-אחזון:¹⁴ וכי-תמכרו ממך לעמך לא-למי לך או קונה מיד עמיך אל-תונו איש את-אחו:¹⁵ במספר שניים אחר היובל תקונה מאת עמיך במספר שניים אחר-תבאותה ומכלך:¹⁶ ל' | רב-השנים תרבה מknתו ולפי מעת השנים תקנתו כי מספר התבאות הוא מכר לך:¹⁷ ולא תונו איש את-עמיהם וראת מалаיך כי אני יהוה אל-היכם:¹⁸ ועשיתם את-חקל'י ואת-מושפעת תשים ועתהם על-הארץ לבטה:¹⁹ נתתנו הארץ פרוה ואכלתם לשבע ואכלתם לשבע ושבעת לבליה:²⁰ וכי תאמרו מה-אנך בשנה השביעת הון לא נזרע ולא נאכוף את-תבאותנו:²¹ צויתנו את-הברכתי לך בשנה הששית ועתה את-תתבואה לשולש השנים:²² וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מרה התבואה ישות עד | השנה התשיעית עד-בזא' התבאותה תאכלו ישן:²³ והארץ לא תטמך לצמחת פיל' הארץ כי-ירם ותשבעם אותם עמדו:²⁴ ובכל ארץ אחיזתכם גאלת תננו לארץ:²⁵ כי-ימוך אחריך ומכלך מאחזתך ובאל הקרב אלוי וגאלת הקרב אלוי וגהה תננו ליהוה ידו ומצא קני גאלתו:²⁷ וחשב את-שנינו ממךך והшиб את-העוז לאיש אשר מכרלו ושב לאחיזתו:²⁸ אם לא-מצאהה ידו זו השיב לו והיה ממכר ביד-הkeepה אותו עד שנת היובל ויבל ושב לאחיזתו:²⁹ ואיש כי-ימוך בית-מוכר ביט-מושב עיר חומה והימה לא-למי ערדתם שנת מקבון ימים תהיה ואל-הון:³⁰ אם לא-יגאל עד-דמלאת לו שנה תמיימת לך כבנ' הבית אשר-בנ' אשלון:³¹ חומה לצמיהת לך און לדרכו לא יצא בונ' ל' בגדי החיצונים אשר אירלהם חומה סכיב על-שנה הארץ יוחשב גאלת תריהלו ובונ' יצא:³² עוני הלוים בטני עני אחיזתם גאלת עולם תריה ללוים:³³ זואר נאל מורהיים ויא מא מפכראות ועיר אחיזתו ביבל כי בטני עני הלוים הוא אחיזתם בתור בני ישראל:³⁴ ושדה מוגש עיריהם לא ימוך כי-אחזית עולם הוא להם:³⁵ כי-ימוך אחיך ומטה ידו עמר והחיקת בון גר ותו-שב וכי עמה:³⁶ אל-תקח מatan גש ותרביה יראת מאליהיך ות Achir עמה:³⁷ את-יכסף לאי-תתן לו בנשר במרביה לאי-תתן אכלן:³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר-הוציאתי אתכם מארץ מצרים לחת לכם א-ארץ כנען לחיות لكم לאל-הים:³⁹ כי-ימוך אחיך עמר ונמוכרך לא-תעבך ב-עבידת עבד:⁴⁰ נשיכר כתושב יהוה עמר עד-שנת היובל עבד עמה:⁴¹ ויצא מטעמך הוא ובני עמו ושב

אל-משפחתהו ואל-אחות אבתיו ישבו: ⁴² כי-עבדי הם אשר הוציאתי אותם מארץ מצרים לא' ומכך ממכרת עבד: ⁴³ לא-תודה בז' בפרק ו' ראת מלךיך: ⁴⁴ עבדך ואמתך אשר הייל מאת הגאים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: ⁴⁵ גם מבני התושבים הגרים עמכם מתקם ותקנו וממשפחתם אשר עמלכם אשר הולדו בארץכם והיו לכם לאחזה: ⁴⁶ והתמנמלתם אתם לבניים אחריכם לרשעת אחזה לעלם געם מעבדך ובאותיכם בני-ישראל איש באלו' לא-תודה בז' בפרק: ⁴⁷ וכי תשג' יד גור ותושב עולם אמר אחיך עמו ונתקל' לגור תושב עולם או לעקר משפחת ז': ⁴⁸ אחרני נמלר ג אלה תהיה-לו אחד מתחמי ואלה: ⁴⁹ אז-הדי' או בראדו' ואלנו או-משאר בשארו' משפחתו ואלנו א-זה השגה זין וננא: ⁵⁰ וחشب עמי-קנעה' מה שנות המקרו לו עד שנת היל והה כסף ממקרו במספר שלים כמי שכיר היה עמו: ⁵¹ אם-יעוד רבתות בשנים לפיקון' ישיב גאלתו מסוף מוקנתו: ⁵² אם-מעט ונשר בשנים עד-שנת היל וחשב-לן כפי' שמי' ישיב את-גאלתו: ⁵³ כשכיר שנה בשנה היה עמו לא-ירדן בפרק ל' עיניך: ⁵⁴ אם-לא' יגאל באלה ויצא בשנת היל הוא ובנינו עמו: ⁵⁵ כי-ישראל עבדים עבדי' הם אשר הוציאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

"strong= "H3808" x-morph= "He,Tn "לֹא" =lemma | נַעֲמָן [1] 25:30

Chapter 26

Chapter 27

¹ ידבר יהוה אל-משה לאמר: ²דָבַר אֱלֹהִים וּשְׂרָאֵל אֶמְرָת אֲלֵהֶם אֲשֶׁר כִּי יַפְלָא נָדָר בְּעַרְכָךְ נְפֻשָת לְיוֹחָה: ³וְהִיא עַרְכָךְ הַזָּכָר מִבְנָעָשָׂרִים שָׁבָה
עד בְּרָשָׁתָם שָׁבָה וְהִיא עַרְכָךְ חַמְסָים שָׁבָה כָּסְף בְּשָׁלָל הַקָּדוֹשׁ: ⁴וְאַמְגַנְקְבָה הַוא וְהִיא עַרְכָךְ שְׁלָשִׁים שָׁבָה: ⁵וְאַמְגַרְחַמְשׁ שָׁבָה וְעַד
ברעשרות שָׁבָה וְהִיא עַרְכָךְ הַזָּכָר עשרים שָׁקָלִים ולנקבה עשרה שָׁקָלִים: ⁶וְאַמְגַרְחַדְשׁ וְעַד בְּרָחְמָשׁ שָׁבָה וְהִיא עַרְכָךְ הַזָּכָר חמשה שָׁקָלִים

ולגנבה ערכל' שלשות שקליםים כספ: ⁷ אום מבר' שענין שנה ובעל' אס' זכר והיה ערכל' חמשה עשר שקלים ולנקבה עשרה שקליםים: ⁸ אמר הואר מארכר והעמידו לפני הכהן והעריר אותו הכהן על פיו אשר תשיג עד הנדר עירכנו הכהנים: ⁹ ואם באה מהה אשר יקרבו ממנה הרבנן להוה כל אשר יעת ממנה להוה יהוה קדש: ¹⁰ לא חיליפנו ולא ימיר אתון טוב או רע בטוב ואם המר בבהמה ומיר בבהמה והיה הרא תමורתו והיה קדש: ¹¹ ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן להוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: ¹² והעריר הכהן אוניה בין טוב ובין רע כערוך הכהן כן היה: ¹³ ואם גאל ואלנה וכיסף חמישתו על ערכל: ¹⁴ ואוש כי קידש את ביתו קדש להוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כערוך אתון הכהן כן יקום: ¹⁵ ואם ימתקדש וגאל את ביתו ויסוף חמישות כסעירך עלי' והוא לוי: ¹⁶ אום | משודה אוחזתו כי קדש אשול להוה והיה ערכל' לפי זרען זען חזר שערם ביחסים שקל כספ: ¹⁷ אם משנת היל' יקידש שדהו כערכל' יקום: ¹⁸ אם אחר היבול קידש שדהו ווחשבלו הכהן את היל' יקידש על פיו השנים הנותרות עד שנת היל' ונגער מערכך: ¹⁹ ואם גאל ואיל' את השדה המתקדש אותו ייסוף חמישת כסעירך עלי' יcum ול': ²⁰ אם לא יגאל את השדה ואם ימקר את השדה לאוש אחר לא יגאל עוד: ²¹ והוא השדה שדה עצמן ביבול קדש להוה כשלה החדרם לכלה תהיה אוחזתו: ²² אם את השדה מקنته אשר לא משודה אוחזתו יקידש להוה: ²³ ווחשבלו הכהן את מכסת הערכל' עד שנת היל' ובתים את הערכל' בIMUM הוה קדש להוה: ²⁴ בשנת היל' ישוב השדה לאוש קונה מאותן לאשרלו אוחזת הארץ: ²⁵ כל ערכל' היה בקהל הקדש שעשיות גרה היה השקל כס: ²⁶ ארבע כור אשר יכבר ליהוה בבהמה לאיך קדש איש אוניה אמרו אלהי הוא: ²⁷ אם בבהמה הטמאה פודה בערכך ויסוף חמישתו עלי' ואם לא יגאל ונמכר בערכך: ²⁸ ארכל' חרם אשר יחרם אווש להוה מכל אונרלו מאדום כבבהמה ומשודה אוחזתו לא ימcker ולא יגאל כל דברם קדש קדשים הוא להוה: ²⁹ כל חרם אשר יחרם מורה אודם לא יפדה מות ימות: ³⁰ וכל מעשר הארץ מזיע הארץ מפרי הארץ להוה הא קדש להוה: ³¹ ואם גאל יגאל איש מפעשרו חמישתו יסוף עלי': ³² וכל מעשר בקר יצאנן כל אונר' עבר תחת השבט העשר יהוה קדש להוה: ³³ לא יבקר בקר טוב לרע ולא ימברנו ואם המר מירנו והיה הרא תමורתו יהוה קדש לא יגאל: ³⁴ אלה המצות אשול צוה והוא את מטה אל-לבן ושראל בבר סfine:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community